

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

De Tabernakel, de tent van God

De Here was heel boos, omdat het volk een gouden kalf had gemaakt, en dat zelfs aanbeden had. Ook Mozes was heel boos, en had de ongehoorzame mensen streng gestraft. Hij was weer de berg opgegaan, in de hoop dat God hen zou vergeven. Weer deed hij iets dat de Here Jezus later ook deed. Hij wilde de straf wel op zich nemen. Maar God zei: "Wie tegen Mij gezondigd heeft zal ik straffen, dus niet jou maar het ongehoorzame volk. Ik ga niet meer met hen mee en zal hen niet meer helpen." Mozes smeekte de Here toch mee te gaan. Het is immers zijn volk, en hoe komen ze anders in het beloofde land? De Here beloofde zijn trouwe knecht Mozes toch mee te gaan. Maar eerst moest er een speciale tent voor de Here worden gemaakt. Iedere stam had zijn eigen woonplaats in het legerkamp. Deze tent, de Tabernakel genoemd, zou Gods woning zijn. De Tabernakel werd gemaakt van een houten raamwerk, dat met goud werd overtrokken en bedekt met 4 kostbare, mooi gekleurde, kleden over elkaar. Er waren twee kamers en daartussen hing een gordijn. De ene kamer was twee keer zo groot als de andere. De grootste was 'het heilige'. Hier stonden drie dingen: een gouden kandelaar, die altijd moest branden; een gouden tafel met 12 platte broden; en een gouden altaar. Alleen de priesters mochten in de tent komen. Zij moesten elke week verse broden op de tafel leggen, en ervoor zorgen dat de kandelaar altijd bleef branden. De kleine kamer was heel bijzonder. Die heette 'het heilige der heiligen'. Hier stond alleen de Ark van het verbond; een met goud overtrokken houten kist met op de deksel twee geknielde cherubs, die met hun gezichten tegenover elkaar stonden en hun vleugels hadden uitgestrekt. In de kist lagen de 2 tafels van steen, waar de woorden van God op stonden. Voor de ark werd een kruik manna gezet. Rond de Tabernakel was een 'voorhof', een plein met hoge witte gordijnen er omheen. Hier mochten alle Israëlieten komen. Er stonden een wasvat, waarin de priesters zich moesten wassen, en een altaar, waarop de Israëlieten met hulp van de priesters offers aan de Here mochten brengen. De bedoeling van de Tabernakel en de dagelijkse dienst daarin was, dat het volk zou leren dat God in hun midden was en hoe ze Hem moesten dienen. Dienden ze voortaan God echt? Dat lees je de volgende keer.

N.D.

Sam en Anne hadden de grootste lol. Het was eind januari en het had gesneeuwd. Ze maakten in de achtertuin een grote sneeuwpop, en gingen sneeuwballen naar elkaar gooien. Toen mama hen naar binnen riep voor het eten, waren hun wangen knalrood en hadden zij flinke trek.

Omdat het zaterdag was, en papa vrij had, stelde hij voor die middag een boswandeling te maken. "Misschien zien wij de eerste sneeuwkllokjes wel", zei hij. Ze gingen naar een landgoed dat bekend staat om zijn stinsenplanten*, waaronder veel sneeuwkllokjes. Eenmaal in het bos konden zij de paden makkelijk volgen, want er lag daar minder sneeuw. Ze keken goed om zich heen, maar het leek wel of de 'kllokjes' allemaal onder de grond gebleven waren.

Na een half uur zoeken dacht Sam er een paar gevonden te hebben; en ja, hoor, daar stak een groepje witte bloemetjes net boven de bevroren grond uit. Ze waren nauwelijks van de besneeuwde planten er omheen te onderscheiden. "Goed gezien, jongen!" riep papa. "Wat zijn ze mooi!" zuchtte Anne, toen ze de klokvormige bloemen

van dichtbij bekeek. "Zo zie je", zei papa, "hoe God zelfs midden in de winter deze bloemen laat verschijnen, als teken dat het voorjaar op komst is."

Sam had een vraag: "Hoe kunnen ze bloeien als het zo koud is?" Papa legde uit: "Ze groeien uit bloembollen, zoals je weet, dus trekken ze minder voedsel uit de aarde dan gewone bloemen. Ook hebben de bladeren sterke uiteinden waardoor ze door de bevroren grond kunnen dringen." Om dat te laten zien daagde papa Sam uit een gat in de grond te maken. Hij deed

z'n best maar maakte weinig indruk. "Dat is knap van die plant", zei hij. "Nou eigenlijk knap van de Schepper, vind je niet?" zei papa.

Thuis gekomen vertelden ze mama wat ze hadden gezien. "Maar jullie hadden helemaal niet zover hoeven gaan!" was haar reactie. "Als je goed onder de haag kijkt, zie je dat daar ook sneeuwkllokjes te voorschijn komen!" C.T.

* Een **stinsenplant** is een plant die in bepaalde gebieden in Nederland alleen voorkomt op oude landgoederen, voormalige stadswallen, in boerenhoven, pastorietuinen en dergelijke. Ze zijn in het verleden van elders aangevoerd en aangeplant om te verwilderen en hebben weten stand te houden. Het woord stinsenplant, komt van het Friese woord stins (steenhuus), dat slaat op een versterkt en met stenen gebouwd huis. Dit waren de woningen van adellijke of aanzienlijke heren die dikwijls landgoederen bezaten. De eerste stinsenplanten (bijvoorbeeld het sneeuwkllokje) werden al vanaf de late middeleeuwen gekweekt.

Wist je dat?

Olympische Spelen (1)

Dit jaar willen we in 'Wist je dat' wat uitgebreider laten zien wat de Bijbel te vertellen heeft over een aantal onderwerpen. Daar is ruimte voor nodig, en daarom zullen ze steeds uit twee delen bestaan.

De 'Olympische Spelen' zijn al oud. Er is een verslag over gevonden uit 776 v Chr. Ze werden gehouden in Olympia, een stadje in Griekenland. Vandaar de naam Olympische Spelen. Ze werden, net als nu, eens in de vier jaar gehouden, en begonnen met het aansteken van een vuur dat bleef branden tijdens de Spelen. Er was een groot stadion waar ruim 40.000 mensen in konden.

De oude Olympische Spelen waren niet te vergelijken met de spelen van nu. De sportwedstrijden duurden maar 5 dagen, en waren voornamelijk religieuze plechtigheden, waaraan alleen mannen mochten meedoen. Om er zeker van te zijn dat er geen vrouwen meededen, en dat niemand een wapen bij zich had, moesten ze naakt aan de wedstrijden deelnemen. Vrouwen mochten daarom niet eens komen kijken. Op de eerste dag liepen de deelnemers door het stadion, langs beelden van eerdere winnaars, naar het beeld van de oppergod Zeus. Daar moesten ze een belofte van goed en eerlijk gedrag afleggen. De eerste

jaren waren er alleen hardloophwedstrijden van slechts 200 meter; de lengte van het stadion. Op den duur werden meerdere wedstrijden gehouden: speerwerpen, verspringen en worstelen. De prijs was een krans van de tak van de 'heilige olijfboom'. Een hele grote eer. De winnaars waren grote helden en kregen een standbeeld. Ook hoefden ze geen belasting meer te betalen, en mochten ze gratis naar de schouwburg.

Toen Griekenland door de Romeinen werd veroverd, verhuisden de Spelen in 146 v Chr. naar Rome. In 394 na Chr. maakte de keizer er een eind aan. Hij verbood alle heidense rituelen, dus ook de Spelen. Pas in 1896 begon een Frans edelman er weer mee. Hij had 22 landen er heel enthousiast voor gemaakt. Het moest een sportief feest zijn, waar jongeren van over de hele wereld elkaar konden ontmoeten en misschien beter begrijpen. Er zijn veel raakvlakken met de oude Spelen. Beide beginnen bijvoorbeeld met het ontsteken van het Olympisch vuur. Kun je nog meer overeenkomsten bedenken?

Internet

Op <http://www.godsdienstles.nl> staat een leuke les over de tabernakel. Klik op lessen; kies dan jaar 3 en les 12.

Op zoek naar allerlei leuke dingen over de Olympische Spelen? Ga dan eens naar:

<http://www.kinderpleinen.nl/showPlein.php?plnId=125>

En hier kun je een filmpje over de Olympische spelen bekijken: http://www.schooltv.nl/beeldbank/clip/20070125_deoudegrieken02

Woordzoeker Bijbelverhaal

W A S B E K K E N H
G C V O O R H O F D
O A H T O G P E O E
R C E P A M A O S K
D I I R A F R R I K
I A L L E B E S K L
J H I T N F E L R E
N O G O F G O U D E
E U O O K O P E R D
N T E N T K L E E D

Zoek de woorden hier onder op en streep ze in de woordzoeker door. Van de letters die over blijven kun je een woord maken. Succes!

acaciahout
Ark
dekkleed
gordijnen

goud
heilig
koper
lamp

linnen
offers
tafel
tentkleed

toonbrood
voorhof
wasbekken